FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT MARCO DARMON

fremsat den 11. december 1986 *

Høje Domstol.

1. Denne sag er den fjerde, hvorunder Domstolen skal tage stilling til en afgørelse, hvorved udvælgelseskomiteen for den interne udvælgelsesprøve CC/A/8/85, der afholdtes af Revisionsretten, har meddelt afslag på deltagelse i udvælgelsesprøven. Jeg henviser herved til retsmøderapporten i nærværende sag samt til Domstolens domme af 23. oktober 1985 i sagerne 321 [1], 322 og 323/85 [2].

Sagsøgeren, Henri Maurissen, har i det væsentlige anført, at de to afgørelser, som udvælgelseskomiteen traf henholdsvis den 2. august 1985 og den 28. oktober 1985 — efter at den havde gjort sig bekendt med den supplerende udtalelse, som sagsøgeren havde afgivet efter anmodning fra udvælgelseskomiteens formand i skrivelse af 12. august 1985 — for så vidt angår afsnit IV, stk. 1, litra b) i meddelelsen om udvælgelsesprøven, hviler på en åbenbar vildfarelse i forbindelse med vurderingen af den faglige erfaring, som sagsøgeren erhvervede i selskabet IBM i perioden 1976-1983, først som »financial analyst associate«, senere som »productivity project analyst«.

Revisionsretten har til støtte for sin frifindelsespåstand i det væsentlige anført, at det på grundlag af de dokumenter, som sagsøgeren oprindeligt fremlagde, hverken var muligt at konstatere niveauet for stillingen som »financial analyst associate« eller varigheden af beskæftigelsen som »productivity project analyst«. Med hensyn til de dokumenter, som sagsøgeren har fremlagt til støtte for den supplerende udtalelse, har Revisionsretten anført, at der ikke var adgang til at fremlægge disse dokumenter, og at de under alle omstændigheder ikke nøjagtigt dokumenterede varigheden af sagsøgerens faglige erfaring fra en beskæftigelse svarende til det krævede universitetskandidatniveau.

2. Der foreligger to spørgsmål. Kunne udvælgelseskomiteen afvise at tage hensyn til de dokumenter, som Maurissen fremlagde til støtte for sin udtalelse? I benægtende fald, kunne udvælgelseskomiteen ved hjælp af disse dokumenter fastslå, om sagsøgerens førnævnte beskæftigelse ved IBM tilfredsstillede kravene til niveau og varighed — af udvælgelseskomiteen fastsat til tre år — således at sagsøgeren kunne anses at have godtgjort at være i besiddelse af en »faglig erfaring på tilsvarende niveau«, jfr. afsnit IV, stk. 1, litra b) i meddelelsen om udvælgelsesprøven?

3. I én af de to tidligere nævnte domme af 23. oktober 1986 (sag 321/85) udtalte Domstolen, at

»princippet om institutionens omsorgspligt i forhold til sine ansatte — et princip der... tillige gælder for en udvælgelseskomité — er udtryk for den balance mellem gensidige rettigheder og forpligtelser, som vedtægten har skabt i forholdet mellem EF-administrationen og de EF-ansatte«.

* Oversat fra fransk.

1 — Dom af 23. oktober 1986, Hartmut Schwiering mod Revisionsretten, Sml. s. 3199.

2 — Dom af 23 oktober 1986, Volker Hoyer m. fl. mod Revisionsretten, Sml. s. 3215.

Domstolen fastslog herved, at

»omsorgspligten og grundsætningen om god forvaltningsskik [navnlig] indebærer..., at myndigheden ved afgørelser om forhold vedrørende en tjenestemand tager alle de omstændigheder i betragtning, som kan antages at være bestemmende for dens afgørelse, og hermed tager hensyn ikke blot til tjenestens interesse, men også til vedkommende tjenestemands interesse« (præmis 18).

Herefter annullerede Domstolen den omtvistede afgørelse vedrørende Schwiering med den begrundelse, at udvælgelseskomiteen ikke — som sagsøgerens interesser tilsagde — havde anvendt bestemmelsen i artikel 2, stk. 2, i tjenestemandsvedtægtens bilag III om udvælgelsesproceduren, hvorefter ansøgerne »kan afkræves supplerende papirer eller oplysninger«.

I den foreliggende sag henviste samme udvælgelseskomité udtrykkeligt til denne bestemmelse, da den anmodede Maurissen om at afgive en »eventuel supplerende udtalelse«, der — i givet fald — kunne give anledning til at ændre afgørelsen af 2. august 1985; det blev imidlertid samtidig tilkendegivet sagsøgeren, at han ikke havde adgang til at vedlægge supplerende dokumentation til bedømmelse i udvælgelseskomiteen.

4. Efter min mening er en sådan begrænsning i strid med omsorgspligten, navnlig under hensyn til at der var tale om en intern udvælgelsesprøve, hvori kun nogle få ansøgere deltog. Udvælgelseskomiteen kunne derfor ikke afvise at tage hensyn til dokumenter, der var fremlagt til støtte for en udtalelse afgivet på komiteens egen opfordring, blot fordi disse dokumenter ikke oprindeligt var blevet fremlagt.

I skrivelsen af 28. oktober 1985 anførte udvælgelseskomiteen, at den erfaring, som Maurissen havde erhvervet i stillingerne som »financial analyst associate« og som »productivity project analyst«, kunne være betragtet som en erfaring af den art, der krævedes i afsnit IV, stk. 1, litra b) i meddelelsen om udvælgelsesprøven.

Det ses således, at uenigheden herefter ikke længere vedrørte spørgsmålet om den relevante faglige erfarings niveau, men alene dens varighed. Det har imidlertid på intet tidspunkt været bestridt, at Maurissen fra 1976 til 1983 successivt var beskæftiget i de nævnte stillinger. Denne periode er ubestrideligt længere end de tre år, som udvælgelseskomiteen selv anså for tilstrækkelig.

5. Det følger af det anførte, at udvælgelseskomiteen rådede over alle de oplysninger, der var nødvendige med henblik på afgørelsen af, om sagsøgeren opfyldte betingelserne for at få adgang til udvælgelsesprøven. Jeg mener følgelig, at de trufne afgørelser er i strid med omsorgspligten, og at de beror på en åbenbar vildfarelse. Jeg foreslår derfor, at de annulleres, og at det pålægges den sagsøgte institution at bære samtlige sagens omkostninger.